

Ενημερωτικό σημείωμα:

«ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ:

ΤΑ 90 ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΚΑΙ Η ΑΛΙΚΗ ΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ-ΜΑΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ».

Τιμητικός τόμος που εκδόθηκε με αφορμή τη συμπλήρωση 90 χρόνων ζωής και δράσης του Συνδέσμου [1920-2010] και αφιερώθηκε στην Αλίκη Γιωτοπούλου-Μαραγκοπούλου, επί 64 χρόνια μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου, Αντιπροέδρου, Προέδρου και σήμερα επίτ. Προέδρου του Συνδέσμου.

Πρόκειται για έκδοση του Συνδέσμου, που υλοποίησε την ιδέα που κατέθεσε στο Διοικητικό Συμβούλιο η ομ. καθηγήτρια του Παντείου Πανεπιστημίου και μέλος του Δ. Συμβουλίου κ. Κούλα Κασιμάτη και έγινε δεκτή με ενθουσιασμό. Η κ. Κασιμάτη με την κ. Λιλή Κουράκου, Αντιπρόεδρο του Σ.Δ.Γ. επιμελήθηκαν την έκδοση, που έχει την ακόλουθη δομή:

Το πρώτο μέρος περιέχει επιλογή άρθρων ,παρεμβάσεων και επεξεργασιών της Αλίκης Γιωτοπούλου-Μαραγκοπούλου για πλευρές της ισότητας των φύλων. Η επιστημονική γνώση και η πρακτική εμπειρία της Αλίκης, η θεωρία και η πράξη ,μέσα από τον αρμονικό συνδυασμό τους ,καθιστούν τα κείμενα αυτά υποδειγματικά και οδηγό για δράση υπέρ της ισότητας των φύλων. Εστιάζουν στα ανθρώπινα δικαιώματα των γυναικών και δίνουν πρωταρχικό ρόλο στον αγώνα για την επίτευξη της ισότητας των φύλων, ως θεμελιώδους ανθρώπινου δικαιώματος. Αγώνας, λοιπόν, γιατί τίποτε δεν χαρίζεται και όλα καταχτιούνται! Αυτό δείχνει η 90χρονη πορεία του Συνδέσμου, που έθεσε για πρώτη φορά στην ατζέντα το αίτημα για απόκτηση της ισότητας λόγω φύλου στον κοινωνικό, οικονομικό και πολιτικό τομέα. Είναι το πρώτο φεμινιστικό σωματείο στην ιστορία της χώρας και πρώτο διατύπωσε την απαίτηση για παραχώρηση στις γυναίκες ίσων πολιτικών δικαιωμάτων.

Σε άρθρο της για το φεμινισμό, δημοσιευμένο στον «Αγώνα της Γυναίκας», που έχει διαχρονική σημασία, λέει ,ότι «είναι κοινωνικό κίνημα για την κατάργηση των διακρίσεων σε βάρος των γυναικών, που τις υποβιβάζουν σε δεύτερο φύλο, υποτακτικό και υπηρετικό του «πρώτου» φύλου» και αποκρούει τις θεωρίες που έχουν διατυπωθεί για τη βιολογική και βιοψυχική κατωτερότητα της γυναίκας .Αποκρούει επίσης ακραίες θέσεις που διατυπώθηκαν στο πλαίσιο του ευρωπαϊκού φεμινισμού της δεύτερης φάσης, όπως οι θέσεις της Ζερμαίν Γκρήρ και αναδεικνύει τη σύγχυση που δημιουργήθηκε από αυτές.

Το δεύτερο μέρος του τόμου περιέχει υλικό των βραβεύσεων με το «Βραβείο Γυναικείας Κοινωνικής Προσφοράς ΑΛΙΚΗ ΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ-ΜΑΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ», 1997-2010. Το βραβείο αυτό απονέμεται κάθε χρόνο στις 8 του Μάρτη, Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας, για να τιμήσει γυναίκες που σε εθελοντική βάση, με αυταπάρνηση ,σεμνά και αθόρυβα προσφέρουν υπηρεσίες στο κοινωνικό σύνολο και συγχρόνως αποτελούν θετικά παραδείγματα και για τις άλλες γυναίκες.

Το πρώτο βραβείο ,το 1997, απονεμήθηκε στην **Κοράλη Κροκοδείλου**, εκπαιδευτικό στο Αμερικάνικο Κολλέγιο Θηλέων για την πολύτιμη συμβολή της στην εκπαίδευση χιλιάδων παιδιών.

Εν συνεχεία, το 1998, τιμήθηκαν οι Κύπριες αγωνίστριες **Τιτίνα Λοιζίδου και Χαρίτα Μάντολες**, εμβληματικές προσωπικότητες του αγώνα για την επιστροφή των Κυπρίων στα κατεχόμενα και τη διακρίβωση της τύχης των αγνοουμένων.

Το 1999 ήταν η χρονιά της **Δόμνας Σαμίου και Φιλίως Χαιδεμένου**, στα πρόσωπα των οποίων τιμήθηκε η Μικρασιάτισσα. Ελληνική παραδοσιακή μουσική- το έργο ζωής της πρώτης - το Λαογραφικό Μουσείο της Μικράς Ασίας-της δεύτερης.

Οι Εθελόντριες Αδελφές του ΕΕΣ τιμήθηκαν το 2000, για την εθνοφελή δράση τους στη γραμμή των πρόσω στον πόλεμο του 1940-41.

Το 2001 βραβεύτηκαν οι **Κατασκηνώσεις Υπηρεσίας του Κλάδου Μεγάλων Οδηγών του Σώματος Ελληνίδων Οδηγών** για τα 50 χρόνια δράσης σε ακριτικά χωριά και σεισμόπληκτες περιοχές.

Το 2002 αναδείχτηκε η προσφορά των «**Φίλων του Αχιλλοπούλειου Γενικού Νομαρχιακού Νοσοκομείου Βόλου**» και των «**Φίλων του ΠΙΚΠΑ Βούλας-Πεντέλης**» για την αρωγή τους στον τομέα της υγείας.

Το 2003 το βραβείο αφιερώθηκε στην **Φραγκίσκη Ψαχαροπούλου-Καρόρη** για τη συμβολή της στη διατήρηση της καλλιτεχνικής παράδοσης και της μουσικής κληρονομιάς στα νησιά και τη γενικότερη συμβολή της στον ελληνικό πολιτισμό.

Το 2004 ήταν η χρονιά της βράβευσης της **Κατερίνας Μάτσα**, για την σημαντική συμβολή της στον αγώνα για την πρόληψη και θεραπεία των εξαρτημένων από τα ναρκωτικά ατόμων και ιδιαίτερα των γυναικών-μανάδων με μωρά.

Το 2005 η **Σεμίραμις Μαυροπούλου** και **Βιβή Παπαδημητρίου** είναι οι αποδέκτριες του βραβείου για την προσφορά τους στον τομέα της αλληλεγγύης και της προστασίας του παιδιού. Στα παιδικά χωριά SOS και στο Κέντρο Μέριμνας ,Οικογένειας και Παιδιού αποκρυσταλλώνεται η δράση τους ,αντίστοιχα.

Το 2006 το βραβείο στη **Χρυσούλα Γιαταγάνα** θύμιζε τον ανυποχώρητο αγώνα της για τον εξανθρωπισμό των φυλακών, τη διαφύλαξη των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και την εξυγίανση της δικαιοσύνης.

Το 2007 η **Χάρη Μπρισίμη** τιμήθηκε για τον αγώνα της για την προστασία των δικαιωμάτων των προσφύγων και την εξασφάλιση ανθρωπίνων συνθηκών διαβίωσης τους.

Το 2008 το έργο της **Μαρίας Κυδωνιώως-Φωστιέρη** έθεσε επί τάπητος το σύνθημα-απαίτηση «κανένα παιδί στο δρόμο, κανένα παιδί στη φυλακή».Σύνθημα που εκείνη προσπαθεί να κάνει πράξη με την Εταιρεία Κοινωνικής Υποστήριξης Ανηλίκων και Εφήβων ,η ΣΤΕΓΗ.

Το 2009 με το βραβείο αναδείχτηκε το έργο του **Σωματείου Φίλων του Γενικού Ογκολογικού Νοσοκομείου Κηφισιάς «Άγιοι Ανάργυροι»**.

Το 2010 το βραβείο έλαβε η **Μαρία Θεοδωρίδου του Σωματείου Διεθνών Σχέσεων και Πολιτιστικών Ανταλλαγών Καλύμνου Αθήνας**, για την προώθηση της ελληνικής γλώσσας στους έλληνες της διασποράς, στους φιλέλληνες, τους φοιτητές και επιστήμονες.

Στο βιβλίο εκτίθεται η δράση αυτών των γυναικών, όπως οι ίδιες την αφηγούνται, αλλά και όπως αξιολογούν το έργο τους ειδικοί επιστήμονες, πανεπιστημιακοί και άλλοι-ες. Υπάρχουν επίσης και παρεμβάσεις της Αλίκης και σε αυτό το μέρος.

Συνολικά το βιβλίο θα αποδειχθεί χρήσιμο για όσες και όσους θέλουν να έχουν μία έγκυρη γνώμη για το είναι το κίνημα για την ισότητα και που αποσκοπεί, τι κοινωνία οραματίζεται.